

ŁOWICZANIN

Tygodnik społeczno-ekonomiczny i literacki, poświęcony sprawom Łowicza i jego okolic. Wychodzi co piątek.

Cena numeru 10 marek—miesięcznie 40 marek—z przesyłką pocztową 45 marek.

—== Cena ogłoszeń za wiersz garmontowy lub jego miejsce: ==—

Przed tekstem na 1 stronie Mk. 75.
Nekrologi i reklamy Mk. 50.

*
*
*

—== W tekście Mk. 60. ==—

*
*
*

Ogłoszenia zwyczajne wiersz Mk. 60.
Drobne ogłoszenia za wyraz mk. 10.

Adres Redakcji i Admin.: ŁOWICZ, ziemi Warsz. Telefon № 52.

Redakcja jest otwartą codziennie od 6—7 po połud.

Rękopismów niezastrzeżonych redakcja nie zwraca.

W myśl postanowienia zjazdu prasy prowincjonalnej, wszelkie sprawozdania i podziękowania są płatne.

„Swoj do swego i po swoje!”

Składajcie ofiary na repatriantów.

Każdy kupiec

winien być na Targu Poznańskim

19—27. marca 1922.

4—3

Powrót Wilna do Polski.

Dzień 20 lutego 1922 roku, zapisany będzie złotemi głoskami w dziejach narodu polskiego. W dniu tym w Sejmie Wileńskim 96 głosami przy 6 wstrzymujących się przeszła pamiętna uchwała, na mocy której powraca Ziemia Wileńska do Polski. Jest to wielkie zwycięstwo programu narodowego, a zupełna klęska lewicy Sejmu warszawskiego, która wbrew woli ludności, chciała na północnych kresach Rzeczypospolitej, ze szkodą Polski, tworzyć nowe państwo litewskie. Po ogłoszeniu uchwały zapanował w Sejmie i w Wilnie nastrój radosny. Posłowie, wstawszy z miejsc, odśpiewali „Rotę”, nad marszałkiem zawieszono sztandar Rzeczypospolitej, przez miasto przeszedł tryumfalny pochód do Katedry, gdzie dziękowano Bogu za powrót Wilna do Polski i odśpiewano „Te Deum”.

WIEKOPOMNA UCHWAŁA.

W imię Boga Wszchemogącego, My Sejm w Wilnie wolną i powszechną wolą ludności Ziemi wileńskiej powołany, pełnię praw do stanowienia o losach tej ziemi posiadający, pomni na wielowiekowe węzły, co aktami w Horodlu i Lublinie w uchwałach Konstytucji majowej z roku 1791 ukoronowanemi ziemie nasze z Polską na mocy dobrowolnych umów w jedno połączyły oraz na krew ojców naszych ofiarnie przelaną

w walkach narodu o wolność po niebezpiecznych Ojczyzny rozbiorach, składając hołd męstwu i poświęceniu żołnierza polskiego, synowi tej ziemi Józefowi Piłsudskiemu, bohaterskiemu czynowi gen. Żeligowskiego—zgodnie z prawem narodu do stanowienia o sobie w imieniu ludności tej ziemi, jej żyjących i przyszłych pokoleń, mając na celu zabezpieczenie jej wolności i wszechstronnego materialnego i duchowego rozwoju,—na posiedzeniu 20 lutego 1922 uchwalamy i stanowimy:

1) wszelkie węzły prawnopństwowe narzucone nam przemocą przez państwo rosyjskie uważamy za bezpowrotnie zerwane i nieistniejące, jak również odmawiamy Rosji prawa ingerowania w sprawie Ziemi wileńskiej;

2) roszczenia prawnopństwowe do Ziemi Wileńskiej zgłaszane przez republikę litewską, które znalazły swój wyraz w traktacie litewsko-sowieckim z 12 lipca 1920 r., jakoteż wszelkie inne odrzucamy i na zawsze uchylamy.

3) stwierdzamy uroczyście, że nie uznamy żadnej decyzji zarówno o losach naszej ziemi, jak i w sprawie jej wewnętrznych urządzeń, powziętej przez czynniki obce wbrew naszej woli;

4) Ziemia wileńska stanowi bez warunków i zastrzeżeń nierozdzieloną część Rzeczypospolitej Polskiej.

5) Rzeczpospolita Polska posiada pełne i wyłączne prawo zwierzchności państwowej nad Ziemią wileńską;

6) właściwe władze Rzeczypospolitej Polskiej posiadają jedyne i wyłączne prawo stanowienia o ustawach i urządzeniach Ziemi wileńskiej zgodnie z Konstytucją Rzeczypospolitej z 17 marca 1921;

7) wzywamy Sejm ustawodawczy i rząd Rzeczypospolitej Polskiej do natychmiastowego wykonywania praw i obowiązków, wpływających z tytułu przynależności Ziemi wileńskiej do Rzeczypospolitej Polskiej.

Ze Szkoły Dokształcającej w Łowiczu.

Szkoła dokształcająca dla młodzieży, pracującej w rzemiośle, przemyśle i handlu w Łowiczu powstała w roku 1917, istnieje już 4 rok. W pierwszym roku istnienia szkoła liczyła 18 uczniów. Na początku r. b. szk. zapisało się do kl. wstępnej 46 chłopców, do kl. I-49, do kl. II-23. W dniu 15 stycznia r. b. liczba uczniów zmniejszyła się znacznie: kl. wstępna liczyła 30 ucz., kl. I-30 ucz., kl. II-15 uczniów. Przestało obecnie uczęszczać 45, czyli 36, 5/10. Pierwszą przyczyną zmniejszenia się liczby uczniów było żądanie Rady Nadzorczej zapłacenia wpisowego po 500 mk. (od majstrów) i czesnego po 500 mk. miesięcznie (od każdego ucznia).

Dotychczas z liczby 49 majstrów wpłaciło za swoich uczniów czterech: pp. Ryfa Józef, Koza Mateusz, Stanisław Pągowski i W. Szrednicki. Czesne za m-c grudzień wpłaciło 3 uczniów.

Jak widzimy, szkoła nie ma żadnego poparcia ze strony najbardziej zainteresowanych. Majstrowie wcale nie zajmują się szkołą, ani postępami, ani sprawowaniem, ani uczęszczaniem uczniów.

Wskutek takiej obojętności naszych ster przemysłowych i rzemieślniczych szkoła ma wielkie trudności pod względem materialnym, nie może również wdrożyć uczniów do regularnego uczęszczania do szkoły.

W ciągu 4-ch miesięcy nauki w klasie wstępnej zanotowano 628 opuszczonych dni i 60 spóźnień, w kl. I 667 opuszczonych dni i 60 spóźnień, w kl. II 277 opuszczonych dni i 45 spóźnień. Przeciętnie na jednego ucznia kl. wstępnej przypada 23 opuszczone dni (miesiąc nauki) i 2 spóźnienia, w kl. I-iej na jednego ucznia przypada 20 opuszczonych dni i 2 spóźnienia, w kl. II na 1 ucznia 19 opuszczonych dni i 3 spóźnienia. Z tej statystyki widzimy skandaliczne uczęszczanie uczniów do szkoły. W takich warunkach nie może być mowy o postępach. Uczeń, który stale opuszcza lekcje, nie może podążyć za całą klasą.

Szkoła chyba celu. Fundusze skarbowe i zdobyte z takim trudem ofiary na prowadzenie szkoły idą na marne. Majstrowie i uczniowie nie dbają o własne dobro. W celu usunięcia tych wszystkich braków Rada Nadzorcza używała różnych środków łagodnych, obecnie zmuszoną była zwrócić się do zarządu miasta, aby ten na zasadzie istniejących przepisów nałożył kary na majstrów za nieregularne uczęszczanie uczniów do szkoły.

Rada Nadzorcza niniejszem zwraca się do pp. majstrów, aby niezwłocznie wnieśli wpisowe od uczniów, uczęszczających do szkoły. W przeciwnym razie będziemy zmuszeni wydrukować na łamach „Łowiczana” nazwiska, uchylających się od tego obowiązku. Nazwiska te, jako wrogów oświaty, będą przekazane potomnym.

W Rzeczypospolitej Polskiej istnieje obecnie 260 szkół dokształcających dla młodzieży, pracującej w rzemiośle, przemyśle i handlu; najmniej jest ich u nas w b. Królestwie Kongresowem. Szkoły te utrzymywane są przez gminy miejskie przy pomocy Państwa. Niektóre Szkoły są utrzymywane przez cechy rzemieślnicze przy pomocy gmin miejskich i Państwie. Za wzór dla innych miejscowości można postawić rzemieślników miasta Lublina, pokrywających trzecią część kosztów prowadzenia

tamtejszej szkoły miejskiej dokształcającej, lub niektóre cechy miasta Krakowa, prowadzące własne szkoły zawodowe, przy pomocy miasta i Państwa. Łowicz, 27-II 1922 r.

Rada Nadzorcza
Szkoły Dokształcającej.

TEO—TUR.

Z cyklu „Skowronki”

Dobrze mi...

Dobrze mi, dobrze i spokojno
w tej chłopskiej chacie, pełnej świętych
Znużony wielką, krwawą wojną,
jestem z tych nędznych kłosów, zżętych,
spalonych żarem, zbitych gradem,
niezdrowym jadem tkniętych...

Wczas idę spać, ze świtem wstaję
i bosko koło domu chodzę;
pilnuję gęsi, ze psem bąję,
legnę gdzie w ciepły piach przy drodze,
jak wiejski łobuz kije strużę
i tem się tam nie nużę srodze.

Czasem furmanki jadą drogą,
patrzę za nimi błędnem okiem—
śni mi się tabor—słucham z trwogą—
czy to kolumny dudnią krokiem?—
ale mnie budzi głos dziewczuchy:
„gęsi psiajuchy w życie—skokiem!”

Stapiński contra Witos

Ostatni numer „Przyjaciela Ludu” jest dowodem, że p. Stapiński podjął ciężką walkę przeciw p. Witosowi i Piastowcom. Zarzuty polityczne wydają się tu mniej ważne, ale zarzuty w sprawach korzyści drzewnych wyglądają groźnie. Wogóle, zarzuty P. S. L.—Lewicy przeciw P. S. L.—Piastowi dadzą się streścić w następujących punktach:

1) W latach od 1914 do 1918 nie troszczył się p. Witos ze swej strony o niepodległość Polski, przeciwnie należał do N. K. N. i został w czasie wojny udekorowany przez cesarza Franciszka Józefa. Po traktacie Brzeskim Witos i Piastowcy nie zdobyli się choćby na najskromniejszy protest, lecz głosowali stale za kredytami wojennymi dla Austrii.

2) Witos i Piastowcy działali od r. 1918 do 1922 na szkodę prawdziwej demokracji w Polsce, pomagając w ugruntowaniu się ustroju burżuazyjno-policyjnego, a nie ludowego.

3) Witos, Bryl, Grzędziński, Raczkowski, Bardel, Dudek i t. d. zaprzepaścili sprawę odbudowy kraju, a eksploatację lasów państwowych wydali na żer protekcyjnych spółek drzewnych, w których albo sami bezpośrednio, albo za pośrednictwem podstawionych ludzi, rządili. Zawarli więc kontrakt z Polską Ludową Spółką Drzewną w Krakowie, której założycielem i prezesem był p. Witos, ale w kontrakcie niema nawet zawarowanych terminów dostawy materiałów na odbudowę. Spółka ta płaciła w r. 1920 za jeden kubik drzewa 65 mk. Nic więc dziwnego, że uzyskała w ciągu jednego roku 20 milionów marek czystego zysku. Podobnie skandaliczny kontrakt został zawarty z Zagrodą

piastowców we Lwowie, gdzie figurują dostawieni ludzie w osobach członka Wydziału Krajowego Jakóba Pawłowskiego i Adama Osinińskiego. Również wielkie zyski uzyskało Lwowskie Towarzystwo Agrarno-Osadnicze, albowiem prócz 5 milionów bezprocentowej pożyczki rządowej przydzielono mu 100 tys. metrów sześciennych budulca. Obowiązki te przyjęło potem Tow. Polska Sosna, ale tak samo nie wywiązała się z obowiązków odbudowy, jak Towarz. Agrarno-Osadnicze. Towarzystwo to było pod patronatem piosła Grzędzielskiego.

Jakie prawa mają mężatki w Polsce.

Wybitny prawnik Polski, dr. Kuratowski, wygłosił przed trzema dniami w Łodzi odczyt o prawach mężatek, przyznanych im przez ustawy, uchwalone przez Sejm polski.

Prelegent w sposób, treściwy ujął zagadnienie stanowiska prawnego mężatki od czasów zamierzchłych. Omawiając stanowisko mężatek w wieku XIII, p. Dr. Kuratowski konstatuje fakt, wskazujący na obdzieranie kobiet ówczesnych większą swobodą, — nieraz nawet na niekorzyść mężczyzn, — aniżeli w wieku XVII i za czasów Królestwa Kongresowego, kiedy to stosowano surowy do kobiet Kodeks Napoleona. Dzisiaj zarówno na Zachodzie, jak i u nas zachodzą kolosalne zmiany w poglądach, — na otwartą kwestję kobiecą.

Jeden z uczonych francuskich, ujmując ograniczenia praw kobiety zamężnej w sposób dowcipny, zapytał: „Skoro nie odejmiemy praw ani pannom, ani wdowom, to czyżby upośledzenie mężatek pod tym względem miało być karą za małżeństwo?”

A w Polsce? Ustawa Sejmowa z d. 1 lipca roku ubiegłego przynosi pod tym względem duże zmiany na korzyść kobiety zamężnej. Nie wyliczając poszczególnych punktów noweli, ograniczymy się na ogólnem stwierdzeniu faktu, iż rozszerza ona prawa mężatek, daje im większą niezależność w stosunku do męża, a jednym z największych punktów tej ustawy jest odpowiedzialność prawna kobiety zamężnej pozwalająca jej bez zezwolenia męża stawać w sądzie, czy to z własnej woli, czy w charakterze — pozwanej.

Na zakończenie p. dr. Kuratowski zaznaczył, iż zależąc od pewnych okoliczności życiowych wiążąc się ściśle z danymi epokami historycznymi — linja przywilejów i praw kobiet zamężnych nie rozwija się normalnie, lecz zygzakowato, t. j. raz na korzyść, drugi raz na niekorzyść płci słabszej. Ostatnio prawodawstwo polskie, a także europejskie, bierze w obronę kobietę, zapowiadając całkowite jej równouprawnienie.

Z wiecu parafjan Kolegaty Łowickiej.

Dnia 26 lutego t. roku odbył się wiec parafjalny w sali Straży Ogniowej przy ul. Podrzecznej, w celu ogrodzenia cmentarza grzebalnego. Wiec był zapowiadany z ambony przez 3 niedziele z rzędu, aby się zeszli parafjanci jaknajliczniej i tak się też i stało, że włościanie z odległych nawet wiosek, o jakie 10 wiorst, przybyli dość licznie, tylko mieszczanie mając parę kroków nie przyszli, jakby

im cmentarz nie był potrzebny, za wyjątkiem kilku osób, a szkoda! bo opinia miasta też jest nam potrzebna. Trochę jest tu winien i dozór, że nie ogłosił w Łowiczanie, ale z wyszukaniem lokalu długo zeszło i tak się złożyło, że zanim lokal był znaleziony to gazeta już wyszła.

Na wiec przybył dozór kościelny, tylko nie przybył sam prezes doktor Stanisławski, lecz przybył jego sekretarz dla sporządzenia protokołu z zebrania.

Przybyli też księża: ks. Kanonik Stępowski i ks. Kowalski.

Wiec zagaił ks. K. Stępowski, i jako proboszcz przedstawił położenie cmentarza, zaznaczając, że tak dalej być nie może! Musimy go bądź-co-bądź ogrodzić i doprowadzić do porządku, na co wszyscy zebrani jednogłośnie się zgodzili. Ks. Kowalski odczytał kosztorys, sporządzony przez murarza Rowińskiego, że ogrodzenie kosztować będzie jeden milion siedemset tysięcy i potrzeba by z każdej morgi ściągnąć 100 marek na pokrycie. Parafjanie się zgodzili i przyrzekli dać na fundamenty trochę własnych kamieni, cegły, wapna, cementu, piasku, i pomoc w robocie przy rozbiórce i przeniesieniu starych murów na nowe miejsce.

P. Górajek z Niedźwiady zabrał głos mówiąc, że kiedy Jego Eminencja Ks. Kardynał Kakowski miał przybyć do naszej parafji, to włościanie byli zaproszeni do baldachimu a nawet na spotkanie jego Eminencji wyszli już, ale przyszli mieszkańcy Łowicza i odebrali im baldachim, czyniąc im przykrość i nawiązując do tego rzekł, jeśli ci panowie m. Łowicza czują się prawdziwymi katolikami, dla czegoż się o nich nic nie mówi, żeby i oni na cmentarz dali pewne ofiary. Wtedy jeden z czł. doz. kościelnego, odpowiedział, że postaramy się i od miasta coś otrzymać. Ponieważ 1.700.000 nie wystarczy na ogrodzenie, bo murarz obliczył za niski mur, a od północy trzeba go podnieść, a ceny idą w górę, to i koszt będzie większy, więc i od miasta gdyby drugie tyle wpłynęło, to się przyda, bo mamy dużo więcej dziur do zalatania. Do pomocy dozorowi wybrano komitet, w celu dopilnowania robót przy cmentarzu, w skład którego weszli: p. A. Bejda ze Swierzyża, p. I. Janicki z Klewkowa i p. Jabłoński z Łowicza. Na skarbnika wybrany został p. T. Dymek ze Strzelczewa, który w niedziele i święta będzie przyjmował składki i ofiary w zakrystji. Mamy pewność, że i miasto Łowicz, posypie hojnie ofiarami na wyżej wspomniany cel, gdyż chcielibyśmy was widzieć złączonych z nami w jeden węzeł jedności.

Czł. Doz. Kościelnego Jan Perzyna.

Niedźwiada dnia 28-II 22 roku.

Dr. med. K. Bacía

specjalista chorób wewnętrznych i dzieci, po zrzeczeniu się posady lekarza powiatowego, przyjmuje w mieszkaniu przy ul. Podrzecznej Nr. 8, codziennie od 9—11 rano i od 5—6 wiecz.

KRONIKA MIEJSCOWA

Kalendarzyk

Plac 7. Kmieciandy Ces.
 Sobota Kazimierza Kr. Wł.
 Niedziela Adrijana i Euzebiusza M. Wł.
 Poniedziałek Mikłaja i Wiktoryna M. Wł.
 Wtorek Masza i Akwinu W. D. K.
 Środa 7 Sw. Wincent. Kadł.
 Czwartek Franciszki Rzymianki
 Piątek Anonim. K.
 Sobota 7 Sw. Wincent. Kadł.
 Niedziela Adrijana i Euzebiusza M. Wł.

chalskiego 29 II w Złakowie Bor. w p. Andrzeja
 Głowackiego 5 IV w Łowickiej wsi w p. Józefa
 Wołty 25 II w Myskowicach w p. St. Bogusza
 27 II w Bakowie Dolnym w p. Grz. Wielemborka
 28 II w Łowiczu na Korabce w p. Doroby Mich.
 Złota Służby Narodowej. Przyjmuje się
 uczeniści do życia, nauki kroja, haftu ręcznego
 i maszynowego i do nauk tkactwa. Koło przyjmuje
 zamówienia na płótna i wszystko to, co wchodzi
 w zakres tkactwa. Zgłoszenia przyjmuje Koło Służby
 Narodowej, Podrzeczna 22 I piętro codziennie
 od 3-ej do 4-ej po południu.

QUIRY

Jakie prawa mają kobiety w Polsce

Na repatrjantów. Tadeuszowie Zawadzcy za-
 miast biletów na bal kolejarzy mk. 1000. Inżynier
 Wojciechowski mk. 2000. Szkoła żeńska powszechna
 w Łowiczu mk. 2170. Pracownicy Magistratu w
 Łowiczu mk. 1425. Zamiast wzięcia udziału w
 przyjęciu członków Chóru „Lira“ w d. 26/2 r. b.
 złożyli: Janeczka mk. 400. Wasilewski J. mk. 400.
 Brenat mk. 400. Wasilewski Stań. mk. 400. Ko-
 siorek Kazimierz mk. 400.
 Na Straż Ogniową. Fr. Brzeski zamiast biletu
 na bal mk. 400.

Podziękowanie

Komitet Pomocy Jeńcom i Zakładnikom przy
 Sejmie Oddział w Łowiczu składa serdecznie „Bóg
 zapłać“ p. Wolskiemu za złożoną ofiarę w sumie
 mk. 84645 jako czysty dochód z zabawy na repa-
 trjantów w dniu 11 lutego r. b.

Podziękowanie

D. two 10 p. p. składa tą drogą jaknajserdecz-
 niejście podziękowanie J. W. P. Głowackiemu
 za ofiarowanie 25000 mk. na cele kulturalno-świe-
 towe tegoż pułku.

NADESLANE

W sprawie bezrobocia w rolnictwie

Komunikat Związku Ziemian.
 Od dłuższego czasu ukazują się w „Robotnik”
 i „Nadziei Chłopskiej” artykuły, których celem
 jest udowodnienie, że w roku bieżącym duży pro-
 cent służby rolnej pozostanie bez pracy z winy
 ziemian, j. zarzucające ziemianom masową redukcję
 ilości robotników rolnych. Istotnie zaś zamierzona
 przez ziemian redukcja rak roboczych, zatrudnio-
 nych w rolnictwie, ograniczała się do wypadków
 wywołanych tylko koniecznościami, jak: wywłaszcze-
 nie majątków przez Główny Urząd Ziemiański, par-
 celowanie na daninę, regulacja serwitutów, kupnem
 plugów motorowych, powrót dawnych ordynarju-
 szy z wojska i t. p. Z tych powodów zmniejszona
 ilość robotników rolnych, którą mogłaby się znaleźć
 bez pracy choćby była wyższą od normalnej (150
 majątków przeznaczył Gł. Urząd Ziemiański do wy-
 właszczenia), wyrażałaby się jednak w setkach rak,
 gdyby nie agitacja związku Zaw. R. R. Rzpl. Pol.,
 który to związek dąży do wywołania szlachetnego bezro-
 bicia w rolnictwie krajowym w okresie wiosennym
 (I/V r. b.)

Nowe znaczki stemplowe. W Nr. 200 Moni-
 tora z dnia 16 grudnia 1921 r. ulazano się obwiesz-
 czenia Ministerstwa Skarbu w przedmiocie wypuszczenia
 nowych znaczków stemplowych. Nowe znaczki wartości 1, 2, 3, 4, 5, 10, 20 i 50 mk. są
 w stylu renesansowym, wartości 200 mk. w stylu
 empire — 500 mk. — zakopiańskim. Znaczki różnej
 wartości odróżniają się barwą. Znaczek wartości
 1 mk. jest brązowy, 2 mk. — czerwony, 3 mk. —
 niebieski, 4 mk. — zielony, 5 mk. — fioletowy, 10 mk. —
 ceglasty, 20 mk. — wspaniowy, 50 mk. — szary, 200 mk. —
 zielony, 500 mk. — szaroniebieski.

W dalszym ciągu są ważne marki opisane
 w obwieszczeniu Ministerstwa z dnia 16 marca
 1920 r. (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 15 poz. 109) i z dnia
 17 maja 1921 r. (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 20 poz. 222)
 mianowicie znaczki barwy brązowej wartości 1, 2,
 3, 4, 5, 10, 20, 50 mk. oraz barwy niebieskiej
 wartości 10, 20, 40 i 50 fen. wszędzie barwy fiolet-
 owej wartości 100 mk.

Wszelkie inne znaczki stemplowe w szczegól-
 ności w walucie koronowej, poczynając od 1 stycz-
 nia b. r. nie mogą być używane do uiszczania opłat
 skarbowych i winny być wymienione w Kasach
 skarbowych na ważne za opłatą po 10 fen. od
 wymienionej sztuki.

W dniu 25 lutego r. b. wy-
 losowało się w dniu 15 275 sprzedany w Poznaniu.

Podatek od przyrostu wartości nieruchomości.
 Uchwała Rady Miejskiej m. Łowicza, wprowadza-
 jąca podatek od przyrostu wartości nieruchomości,
 pobierany przy transakcjach kupna, sprzedaży, wywo-
 lała skargi szeregu osób, które sądowo domagały
 się uchylecia uchwały powyższej. Sad Okręgowy
 Łowicki podzielił pogląd rzeczownika Magistratu ad-
 wokata Ciechlańskiego i skargi petentów odrzucił
 motywując swą decyzję tem, iż skargi podobne nie
 podlegały jurysdykcji sądów.

Sad Apelacyjny Warszawski pozostał na tym
 samym stanowisku i odnośne decyzje Sadu Okręgo-
 wego Łowickiego zatwierdził.

— Echa zabawy kolejarzy na repatrjantów.
 Czysty dochód z zabawy kolejarzy w dniu 11 lutego
 r. b. wyniósł mk. 84,645, który został wnieiony do
 kasy Tow. Wz. Kredytu w Łowiczu na rok bieżący
 Komitetu Pomocy Repatrjantom.

Pokaźna suma dochodu z zabawy wskazuje, że
 zabawy dobroczynne i noszące charakter społeczny
 mają powodzenie w Łowiczu zapewnione. Zastęga
 jednak, że wielką jest i pp. kolejarzy, którzy nie
 oszczędzili sił i zarwiał dla braci jęczących w nie-
 woli bolszewickiej.

Bal kolejarzy był jednym z wielu, który oprócz
 zabawy dał i pożytek społeczeństwu.

Pozaryw powicia. Dnia 1. I w Szarsznicach
 u p. Kazimierzaka; 17. I w Trzabach u p. Jana Mi

Do tego twierdzenia upoważnia nas:

1) znajomość metod, stosowanych już od lat kilku przez p. Cholupkę Kwapińskiego w okresie noworocznym t. j. w terminie zwalniania i przyjmowania robotników rolnych. Na czele metod stoi sugestjonowanie czynników rządowych i opinii w przekonaniu, że ziemianie masowem zwalnianiem służby wytwarzają bezrobocie w kraju, a jednocześnie tenże p. Cholupko-Kwapiński zakazuje członkom Z. Z. R. R. Pol. poszukiwać pracy, obiecuje im pozostanie na miejscu i t. p.

2) oraz dokumenty przez nas posiadane jak: artykuł w „Robotniku“ z d. 17 stycznia r. b., gdzie p. Cholupko-Kwapiński *wzbrania robotnikom szukania pracy po 15 stycznia r. b.*; oświadczenie p. Cholupki-Kwapińskiego na posiedzeniu Gl. Komisji Polubownej w d. 30 stycznia r. b., gdzie w obecności przewodniczącego Komisji p. Z. Rusinka to potwierdził, oraz wiadomości z całego szeregu powiatów, gdzie polecenie p. Cholupki-Kwapińskiego jego agendy wprowadzają w życie.

Dla przykładu przytaczamy wiadomości, otrzymane z powiatów: *Łowickiego i Przasnyskiego.*

Z pow. Łowickiego piszą:

„W naszym powiecie o redukcji liczby robotników rolnych żaden ziemianin nie myśli, prócz majątku „Chyliniec“, który idzie na parcelację.

Zwolnieni robotnicy w Łowickim dotychczas się nie pogodzili, godzić się nie chcą, zabronił im bowiem tego instruktor Zw. Zaw. R. R. Rzpl. Poi. p. Józwiak, a zebranie delegatów folwarcznych w Łowiczu w d. 16 stycznia r. b. powzięło również uchwałę by nikt ze zwolnionych nie szukał pracy, gdyż obszarników zmusi się do pozostawienia zwolnionych na miejscu. P. Józwiak wypowiedział powyższe w dniu 28 stycznia r. b. w Łowiczu na posiedzeniu Komisji Polubownej wobec Inspektora Pracy p. Podowskiego. Dnia 29 stycznia zebranie delegatów folwarcznych pod przewodnictwem instruktora p. Józwiaka powzięło uchwałę, by w dalszym ciągu miejsc nie szukać, a zmusi się dwory do pozostawienia zwolnionych na miejscu przez *strajk na 1 kwietnia r. b.* Wobec powyższego ziemianie godzą służbę z powiatu Brzezińskiego, bowiem w pow. Łowickim robotników chętnych do pracy znaleźć nie można“.

Z Przasnyskiego donoszą:

„W naszym powiecie instruktor Z. Z. R. R. Rzpl. Pol. Kamiński stosuje nową formę gwałtu i przemocy. Poodbierał bowiem kartki zwolnienia (konotatki) od wszystkich, a przynajmniej od większości wydalonych po folwarkach ordynariuszy poleciwszy im by:

1. nowych miejsc nie szukali,
2. w dn. 1/IV r. b. nie wyprowadzali się,
3. pozostali siłą na miejscu.

Instruktor Kamiński zatrzymując konotatki u siebie uniemożliwił wyszukanie miejsc pracy nawet tym, którym zdrowy rozsądek wskazuje konieczność szukania sobie nowej służby“.

ZWIĄZEK ZIEMIAN

Zarząd Główny

Jan Stecki.

A hr. Morstin.

OBWIESZCZENIE

do rejestru handlowego Sądu Okręgowego w Łowiczu działu B. wniesione zostały następujące firmy:

(ciąg dalszy:)

Dział B. Tom I 10. „Browar Rawski“ właściciele: Lejzor vel Lazar Wajnsztajn i Szymon-Berek

Sredni vel Szredni z siedzibą na przedmieściu Rawy-Mazow., Rawa Dolna p-tu Rawskiego. Kapitał zakładowy 54000 mk.

11. „M. Kisieliński i S-ka, handel skórami i dodatkami szewckimi, tapicerskimi i drobiazgami w Łowiczu ul. Nowy-Rynek Nr. 11 spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, właściciele: Michał Kisieliński i Józef Bronikowski obydwaj w Łowiczu Kisieliński przechowuje kasę—Bronikowski prowadzi księgi, działalność rozpoczęta 26 stycznia 1920 r. Zmieniono firmę 29 lipca 1921 r. na „Lach“ spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Łowicza niniejszym ogłasza, że w kancelarii tegoż Magistratu dnia 15 marca r. b. o godz. 11-ej przed południem odbędzie się ustny przetarg (in plus), a po ustnym przetargu mają być jeszcze złożone zapieczętowane deklaracje z oznaczeniem rocznej daniny dzierżawnej za dzierżawę łąki, należącej do Kasy Miejskiej pod nazwą w „Trawnym“ pod młynem kapitulnym, przestrzemi około 10 morgów na czas od 1 kwietnia 1922 r. do 1 kwietnia 1923 r.

Licytacja zacznie się od dostawy 185 centr. siana suchego, z tym warunkiem, że chcący przyjąć udział obowiązani są przedstawić kaucję w sumie 20,000 mk.

Warunki licytacyjne mogą być rozpatrywane w kancelarii Magistratu w godzinach biurowych.

Łowicz, dn. 27 lutego 1922 r.

Magistrat.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Łowicza podaje do publicznej wiadomości, że kto życzy sobie wziąć w dzierżawę przedsiębiorstwo *oczyszczania placów i ulic, należących do Magistratu na czas od 1 kwietnia 1922 r. do 1 kwietnia 1923 r. obowiązany do 15 marca 1922 r. złożyć do Magistrata w zapieczętowanej kopercie ofertę z zadeklarowaniem sumy żądanego wynagrodzenia.*

Przy składaniu oferty musi być zaraz złożona kaucja w sumie 40,000 mk.

Warunki licytacyjne mogą być rozpatrywane w kancelarii Magistratu w godzinach biurowych.

Łowicz dnia 27 lutego 1922 r.

Magistrat.

Potrzebny uczeń

do handlu win i towarów kolonialnych

Pajaczkowski i Lipiński w Włocławku
ulica Srebrna Nr. 5. Wiadomość o warunkach udzieli firma J. Zwierzchowski w Łowiczu.

Wymagane referencje uczciwości i dobrego prowadzenia.

2-1

Zakład ślusarsko-mechaniczny

M. OSSOWSKI

przeniesiony na ul. Browarną № 6, róg Zdańskiej.

Przyjmuje się wszelkie obstalunki i reparacje w zakres ślusarstwa wchodzące po cenach umiarkowanych.

Do sprzedania maszyna do kopania torfu i prasa do prasowania torfu, szyny i 2 wózki, oraz lokomobila siły 12 koni. Wiadomość, Zduńska 27 w zakładzie fotograficznym. 3-2

Kto chce kupić towary ?

Po najtańszych zniżonych cenach niech napisze, lub przyjeżdżając do ŁODZI, uda się do składu fabrycznego

M. Bryl Łódź Piotrkowska 56 w podwórzu 3-cie wejście.

Gdzie są do nabycia w resztkach i w sztukach białe i kolorowe płótna na bieliznę i pościel, towary na poszwy i wsypy, flanele, barchany, cajtgi, chustki, pończochy, obrusy, kołdry, również szewioty, sukna, korty i welny na damskie i męskie ubrania, kostjumy, płaszcze, suknie i wiele innych towarów.

UWAGA: wysyłam pocztą za zaliczką odcinki i resztki w każdej ilości po otrzymaniu zadatku; Cenników i próbek nie wysyła się. 5-4

Ogłoszenie.

Wydział Powiatowy Sejmiku Łowickiego sprzedaje z publicznej licytacji w większej ilości worki jutowe i papierowe.

Licytacja odbędzie się przed gmachem Starostwa w dniu 17 b. m. o godzinie 12-iej w południe. Wydział Powiatowy.

Kinematograf „EOS“

W sobotę dn. 4 i niedzielę dn. 5 marca r. b.

„Nie zabijaj“

Dramat psychologiczny w 6 aktach ze złotej serii „Nordisk“ w roli głównej Aud Egede Nissen.

Ogród owocowy

Przeszło dwie morgi wraz z ziemią oddzierżawie zaraz. Wiadomość ul. Sw. Ducha Nr. 5 Domański.

Swój do swego i po swoje!

Spółdzielnia Ligi Konsumentów T-wa „Rozwój“ Oddział w Łowiczu, Nowy Rynek 16 zaopatruje swoich członków we wszystkie artykuły pierwszej potrzeby. Udział mk. 2000. Kupcom poleca wyroby cukiernicze z własnej wytwórni, ryż, śledzie zwykle i angielskie, herbatę, pieprz, cukier i inne po cenach hurtowych.

Spółdzielnia Ligi Konsumentów Towarzystwa „Rozwój.“

Redaktor i Wydawca Mieczysław Szajding.

Do sprzedania

majątek około 70 morgów w mieście Sochaczewie z zabudowaniami w części zniszczonymi przez wojnę, z odszkodowaniem zarejestrowanem, z inwentarzem żywym i martwym, 2-a stertami zboża, słomą, kartoflami, paszą dla bydła, z zasiewem ozimem. Ziemia pszenna I-iej klasy.

Wiadomość: M. Malinowski w Sochaczewie ul. Warszawska. 2-1

WYRABIAMY

płótna lniane dla dworów

ręczniki i serwety deseniowe, materiały wełniane, płócienne, kapy, portjery i welniaki. Wyroby pończosznicze na maszynach i trykotaże, swetry damskie, męskie i dziecinne, ubranka sportowe, rękawiczki, szale i czapki oraz hafty białe i kolorowe, jak i naszytka na sukniach i monogramy pod palta i t. p.

Łowicz—Glinki Nr. 14 Klasztor S. S. Marjawitek Nazaret.

GABINET DENTYSTYCZNY

L. Mintzowej ZĘBY SZTUCZNE

na kauczuku i złocie wykonywa się w przeciągu dnia, — reparacje — na poczekaniu.

Łowicz, Podrzeczna 17, naprzeciw Sądu Okręgowego.

Dla wojskowych i młodzieży szkolnej—ustępstwa.

Były długoletni felczer Szpitala Ś-go Łazarza w Warszawie **F. Kozłowski** przyjmuje od 2-6 pp. Rynek Kościuszki Nr. 11.

Gumiński Jan zgubił paszport wydany przez władze polskie.

Walczak Jadwiga zgubiła paszport wydany przez b. władze niemieckie.

Płacimy 12% rocznie naszym członkom

od złożonych u nas wkładów oszczędnościowych na umówiony termin, które przyjmuje nasz oddział w Łowiczu Nowy Rynek 16.